

סיפורים ומאמרים

הר' עובדיה י. מוזנך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

בלעם אמר "בנה לי בזה שבעה מזבחות" וכמה מזבחות אנחנו נבנה בקרוב? האם אנחנו מוכנים לכבד את מי שהולק על מה שאנחנו הושבים?

חסרון בהבנת הנקרא, אלא באנו לומר בסה"כ: תבדוק מי הבקי הגדול שעוסק שנים רבות בענייני הר הבית המקדש והקרבות, ולא מי שבקי ישר והפוך בהלכות שבת או ברכות או עגונות, כי כל הסוגיות הללו הם לא קשורים להר הבית והקרבות, בדיוק כמו שלא תלך מעולם לרופא שיניים הכי מומחה בעולם שיבדוק לך את הלב, כך אין לנו להסתמך על מי שקצת עבר מלמעלה על הלכות הר הבית המקדש והקרבות, אלא על מי שעוסק שנים רבות ובקי בכל מה שיש בהר הבית ובכל ענייני הקרבות והמקדש.

ולענין בקרוב יהיה אישור לבנות מזבח ולהקריב קרבות או לפחות רק קרבן פסח, תחשוב טוב איפה אתה בוחר, בדרך של התורה לבדוק ולעיין ולראות היכן האמת או לפחות לסמוך על ת"ח שבדקו ועיינו בדבר רבות בשנים, או בדרך של העיתונים שיוצאים רק לבזות ולהשמין כל מי שלא בדרכם או כמו האינטרס שלהם, וכמו שלימד אותנו הרמב"ם שבהלכות הקרבות גם האדם הגאון בתורה שווה בדיוק כמו הפשוט, כי הלכה פוסקים מפי הבקאים שנים רבות בעניינים אלו ולא ממי שהוא גאון עצום אבל בעיקר בתחומים אחרים...

מנן הגר"ע יוסף מבקר במנהרות הכותל לפני שמתחילים להכנס תחת הר הבית כדי לראות מקורב מה יש שם, לפני שנכנסים תחת הר הבית לגלות את כלי המקדש.

ראינו "רבי יוסי נימוקו עמו... הלכה כרבי יוסי מחבריו" (מסכת גיטין ס"ז ע"א, עירובין מ"ו ע"א). וא"כ מכל זה רואים שלא תמיד ההלכה כמו מי שהוא... או הרב של... אלא מי בקי ביותר בעניינים אלו, ולכן בבואנו לעסוק בענייני הר הבית והמקדש – שהם נחלת הכלל של עם ישראל – עלינו לזנוח את הפסילות המגוריות (חסיד מול ספרדי או מול ליטאי או מול מזרחניק). עלינו להושיב יחד את גדולי הפוסקים, לכבד ולהישען על הבקאים בדבר שמכירים את מידות החר והמציאות בשטח, ולהכריע על פי גירי "שעת הדחק" כדי להקים מזבח אחד לאל אחד.

אבל מה לעשות שהמציאות הזאת להושיב את גדולי ישראל יחד לדון בעניינים אלו זה כמו לאסוף את כל חול הים למקום אחד, (בקיצור לא מציאותי), ואם בגלל שזה לא קורה מה נעשה? לא נקריב קרבות? האם במציאות של ימינו אין לקיים את המצוות בהר הבית? לכאור' מה שכן צריך לעשות זה פשוט להתחיל לסמוך על מי שבקי שנים רבות בכל סוגיות אלו הלכה למעשה, ולא למי שכל היום לומד שר"ע אור"ח ויר"ד וחור"מ ואה"ע, שאמנם הוא גאון, אבל מה לעשות שבהר הבית והמקדש זה לא פתרון הלכת.

ולכן גם בכל ענייני הר הבית לכאור' עלינו לילך אחרי מי שבקי בענייני הר הבית, ולצערי אני אומר שכמעט כל מי שאמר שאסור לעלות להר הבית כי אנחנו לא יודעים היכן היה המקדש וכו', מעולם לא אמר אני בדקתי ועיינתי בנושא ובכל זאת לא יודעים, וכך הדבר גם בהלכות בית המקדש והקרבות, שהרבה ת"ח אחר המחילה כותבים סברות וחשבונות אולי ואולי וחומרות שלא נבראו מכריאת העולם, ודוגמא אחת מהם: חכם אחד כתב שאסור לעלות להר הבית כי אולי יש חשש שאנחנו מצורעים! למרות שבאמת מצורע אסור בכלל בכל ירושלים ולא רק בהר הבית? אך חומרות נדירות זה יותר קל לכתוב כדי להצדיק את מה שהתרגלנו, אבל לבדוק את כל העניינים הללו באמת לעומק ההלכה אין כמעט רבנים שעשו זאת.

בלעם ביקש מבלק "בנה לי בזה שבעה מזבחות ונקח לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים", ונשאלת השאלה מה יהיה בקרוב ממש בהר הבית או בבית המקדש, (תלוי אם נקריב לפני שביהמ"ק יבנה או לא – ועיין בר"מ שטארשון הובא במפרשים בסוף מסכת בבא בתרא דף ג' ע"ב סוד"ה ובבא ב"ב), לו היינו זוכים היום, והיו נפתחים השערים לבנות את המזבח בהר הבית – מה היה קורה בפועל? למרבה הכאב, במציאות הנוכחית של עולם התורה, קיים חשש כבד שהיינו מוצאים את עצמנו בנויים "שבעה מזבחות". חוג אחד היה פוסל את המזבח בטענה שאינו בנוי לפי שיטת ה'חזון איש'... חוג שני היה מחריס גם אותו כי המידות אינן מתאימות לדעת הרב פלוני, וחוג שלישי היה טוען שהדבר נוגד את פסקם של גדולי הפוסקים הספרדים או החסידים... נכון כל אחד תמיה למה שיהיה ככה? אבל האמת היא שלפי המציאות בימינו שכל אחד שלמד סוגיה מסוימת בגמ' ומקסימום למד עם רש"י ותוס' וכו' הוא כבר חושב ומכריע, בלי לבדוק עם תלמידי חכמים מומחים בנושא זה שנים רבות... בלי לשבת ולדון עם מי שכתב לא כך... ובעוה"ז כל אחד פוסל שיטתו של השני, ולפי המציאות הזאת האם זה באמת מה שיהיה בהר הבית, שכל אחד בונה במה ומזבח לעצמו ומקריב לעצמו... ויותר מזה יהיו גם אחרים שיפסלו את פלוני כי יש לו כיפה כזאת... והרב שלו הוא כך וכך... אז מה באמת מחכה לנו בהר הבית???

אם חלילה אדם צריך לעבור ניתוח מורכב, הוא יחפש את המנתח הטוב ביותר, ואף רב חרדי או חסידי לא יגיד לו: "אל תלך אליו כי הוא מזרחניק/ספרדי/ חסיד/ליטאי". כולם מבינים שברפואה הולכים למי שבקי. ביהמ"ק, המידות, והטופוגרפיה של הר הבית הם "מקצוע" הלכתי לכל דבר ועניין, הבעיה היא באמת לא תמיד ההלכה אלא הלב שלנו, שהלב שלנו צריך להתרגל למציאות שגם אם אני לא מבין ככה מותר לי לשמוע אחרים, מותר לי וחובה עלי לחשוב שיתכן שיש משהו יותר בקי ממני ואולי גם יותר צודק, ואם ר"ע אמר "ומתלמידי יותר מכולם", ק"ו לכל אחד מאיתנו שוודאי שיכול להיות משהו אפי' קטן מאיתנו בחכמה או בגיל והוא יודע או צודק יותר מאיתנו.

אם "במקומו של רבי אליעזר היו כורתים עצים לעשות פחמים בשבת כדי לעשות איזמל למילה (שהיה סובר מכשירי מילה דוחים שבת), ובמקומו של רבי יוסי הגלילי היו אוכלים בשר עוף בחלב", חז"ל מדגישים שבאותו הדור, מי שגר בעיר של רבי יוסי הגלילי אכל עוף בחלב לכתחילה, ומי שגר בעיר אחרת ראה בכך איסור גמור, ובכל זאת כיבדו אלו את אלו (מסכת שבת ק"ל ע"א, מסכת חולין קט"ז ע"א), ובוודאי לא נאמר שהם ח"ו רשעים וחייבי סקילה וכדו'. מאידך ראינו בגמ' "הלכה כרב באיסורי וכשמואל בדיני" (מסכת בכורות מ"ט ע"ב). וכן

הדרת
ידיה נדיר
פוסט דריב השקרא
פ"י הירידה את הדרור
של ישראל לרמת א זאת
עקב התמשכות המלחמה
והאתגרים הגיאוגרפיים

ותמרו את פי ה'
ותדדו ותעלו ההרה
זעזוע נפש המשך התגלות הפרובוקטיבית והמחוצפת

כך מורסם בעיתון לא מזמן... אבל ה"חכמים" שם יודעים להמציא פסוקים שמתאימים להם, אע"פ שבאמת אין קשר בין מה שכתוב בפסוק למה שהם באים להציג, ומדמים מילתא למילתא שלא כהלכה... אבל אם כבר הם מחפשים פסוק שמתאים לעליה להר הבית אפי' שהוא בכלל לא קשור באמת, אולי הפסוק היותר מתאים הוא: "ולא אביתם לעלות ותגורו את פי ה' (דברים א' כ"ו), או אולי פסוק יפה יותר "במשך היובל המה יעלו בהר"? היום נחשוב על זה ומחר כבר נקיים ציווי ה' לבוא לביתו הקדוש

למען תספר

הר' דניאל הי"ד

סיפור בענייני המקדש

אי אפשר לבד הייבים את כולם

יכול לזה", שינן לעצמו, "אני הרופא כאן", כשהרופאים הבכירים נכנסו לבסוף ליחידה, הם עמדו המומים, המחלקה הייתה בכאוס, למרות כל מסירותו של יוסף, חולה אחד לא שרד, יוסף עמד שם, מזוע, מתגשף, אוחז בגיליון רפואי, לא מבין היכן טעה, הוא נתן את הטיפול הנכון לכל אחד – אך הוא שכח את הכלל החשוב ביותר: היכולת לדעת מתי אתה זקוק לאחרים.

נקודה למהשבה

האדם לכשעצמו, יכול להיות חכם חרוץ ובעל כשרון גדול, אך לפרויקטים גדולים, צריך תמיכה ציבורית רחבה, אדם בודד, גדול ככל שיהיה, לא יוכל להסתדר לבד, הר-הבית הוא מקום של כלל ישראל, אמרו חז"ל (במדבר רבה, פינחס), "מעולם לא היה אדם בירושלים ובידו עון, כיצד? תמיד של שחר מכפר על עברות שבלילה ושל בין הערביים מכפר על עברות שנעשו ביום", כן כשחטאו ישראל כילה הקדוש ברוך הוא חמתו בעצים ואבנים (בבית המקדש) ולא על עם ישראל, תפלותיהם של כלל ישראל, כולן, ושלוחות דרך המקום הזה, ככתוב (מלכים א, פרק ח', פסוק ל'), "ושמעת אל תפילת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת", לדאבונו, בית מקדש והר-הבית נמצאים כיום רוב היום תחת דריסת רגל טמאה של גויים ערלי לב, ועכשיו, התפקיד שלנו לשוב אל ההר ואל המקדש.

עצרו רגלי

חשוב שנבין, הר-הבית הוא מקום של כלל ישראל וכדי להשיבו לבעלי צריך שכלל ישראל שיפעלו בכל כוחם למען גאולת המקום הקדוש הזה, לסלק את הטומאה שהשתלטה עליו ולהשיבו לחיקם של עם ישראל בקדושה ובטהרה, נכון להיום המציאות מראה שכלל ישיש יותר עולים בטהרה במקום כך הטומאה יוצאת מן המקום ותחתיה הקדושה נכנסת, חישבו על הדברים, ולא לו שעוד מסופקים אנא לימדו את הסוגיה ההלכתית שבעליה להר-הבית, דברו עליה עם תלמידי חכמים, והכי חשוב אל תתנו לעניין כה גדול לחמוק לכם מבין האצבעות, "איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק" תנו יד ועשו ככל יכולתכם, למען הר קדשנו ובית מקדשנו,

"לאחר דין ודברים, שקילה מעמיקה של הראיות והערכת עדותו של הנאשם, הגעתי להכרעה, בית המשפט קובע כי יוסף אשם ברשלנות רפואית חמורה, רשלנות שגבתה את חייו של אדם, על כך, נגזר עליו מאסר בפועל של שלוש שנים".

קולו של השופט הדהד בחלל האולם הקטן, יוסף, עדיין לבוש בבגדיו המוקפדים, נעמד על רגליו, פניו חיוורות כסיד, עיניו פעורות בתדהמה שקשה להכיל, "אבל אדוני השופט!" הוא קרא בקול סדוק, רגשותיו גואים בו, "עשיתי כל מה שביכולתי! רצתי ממיטה למיטה, לא נחתי לרגע, נתתי לכל אחד את התרופה המדויקת לפי הנדרש, האם אתה חושב שאני שקרן? האם אתה מטיל ספק במסירות שבה טיפחתי בהם?" השופט הביט בו במבט מרחם אך קשוח, "איני חושב שאתה שקרן, יוסף, אדרבה, ניכר מדברייך שאתה דובר אמת, אך שם בדיוק נעוצה הטעות החמורה שלך, כשראית שהמצב מסתבך – והוא הסתבך – היה עליך לעשות רק דבר אחד: להרים את הטלפון ולקרוא לעזרה, כפי שהזוהרת מפורשות, על הטעות בשיקול הדעת הזו, על הסירוב להכיר בגבולות הכוח האנושי ברגעים של פיקוח נפש, אתה משלם את המחיר".

הודשיים קודם לכן

"יוסף, שים לב, אם תראה שמשוהו מסתבך, ולו בצורה הקלה ביותר- תרים טלפון מיד", אמר מנהל היחידה לטיפול נמרץ לב בעת שיצא יחד עם שאר הרופאים לפגישה רפואית חשובה, השקט ביחידה היה מוחלט, כמעט מהפנט, יוסף, סטאז'ר צעיר ונמרץ, סקר את המוניטורים והנהן בביטחון, השעתיים הראשונות עברו בסיפוק רב, הוא עבר בין החדרים, מוודא שכל חולה מיוצב, הכל פעל כמו שעון, אלא שאז, באחת, השקט התנפץ, צפצוף ארוך ומקוטע עלה מהמוניטור בחדר 4, דופק החולה החל לצנוח בחדות, יוסף זינק פנימה, מחשב במהירות את המינון הנדרש של תרופה מעוררת לב וביצע פעולות ייצוב ראשוניות, הידיים שלו רעדו קלות, אך הוא נשאר מרוכז, בעודו מנסה לייצב את החולה, נשמע צפצוף נוסף, הפעם מהמסדרון – לחצן מצוקה מחדר 6, חולה אחר סבל מקוצר נשימה חריף, כשיצא מהחדר, נתקל בצוות המטיע פנימה חולה נוסף במצב קריטי, פניו כחולים, המחלקה הפכה לשדה קרב, יוסף נע בין הטיפות, הוא היה מיומן, הוא ידע בדיוק איזו תרופה דרושה לכל אחד, הוא לא חסך מאמץ, הוא העניק זריקות, כיוון מכשירי הנשמה, רץ הלך ושוב בלי לעצור לשאוף אוויר, בתוך תוכו הוא האמין שזה בשליטתו, "אני

הלכות קודם עליה להר הבית

בעל קרי אסור מן התורה להכנס בהר הבית עד שיטבול, ולכן חייב כל אדם טרם כניסתו להר הבית לרחוץ כל גופו במים חמים, ולהפוך שערו קודם שטובל, ולבדוק ולעייין בכל גופו שאין לו זיעה ושאר חציצה, וכן לבדוק שאין לו קשרים בשערות או בזקנו קודם שטובל. ורק דברים שדרך להקפיד עליהם יש להסירם לגמרי שלא יהיו לו חציצה, אבל אם לא רגיל להסיר את אותם כתמים שיש עליו כשיש לו אירוע חשוב אינם חוצצים. והטבילה במקוה היא רק במקוה שכשר לטבילה דאו' – שמועיל הלכתית גם לנשים.

העלון מוקדש

להצלתת וישועה: חיים ורמי בני יפה בכל העניינים. יעקב ומשה חיים בן אסתר. להצלתה בכל העניינים: הרב דוד שרז וב"ב מטבריה, וכן אברך ת"ח מירושלים שמדפיסים את העלון מידי שבוע במאות עותקים לזיכוי הרבים! וקנאת סופרים תרבה חכמה... כל אחד מוזמן לזכות לשלוח בקשה במייל ולקבל את העלון ולהדפיס בעירו, וזוכה במאות שעות של תורה.

עלייתי ונושעתי

מאת הר' אליהו הי"ד

הנס השלישי שבאותה נסיעה (לפני ג' שבועות) אבא שאחד מילדיו המתבגרים התחבר לחבר לא טוב, ובגיל הזה קשה מאד להפריד מחברים רעים, ביקש מה' בביתו - הר הבית שיפריד את החברות הזו ושליליו יגדלו בדרך הטהורה, ובאותו ערב החברים רבו בניהם ונפרדו לגמרי! וה' סייע לו לרוות הרבה נחת, יהי רצון שקדושת הבית של ה' שזכה להדבק בה תדבק בכל זרעו אמן.

דרושים מהזיקים להצטרף בשותפות הפצת העלונים שמודפסים במאות עותקים

בכמה מקומות בארץ ב"ה לזיכוי הרבים ניתן להתקשר לפ"ל: 054-8406387

ניתן להקדיש להצלתה לרפואה לזרעש"ק ולהבדיל לע"נ... זרבים ראו ישועות...

לקבלת העלונים, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

תמונות השבוע

הר הבית והמקדש בימינו

הר' עובדיה י' הי"ו

מתוך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון
להשתתפות בהוצאות הספרים ולהקדיש לע"ז או הצלחה
יש לפנות למייל שבתחזית העמוד הקודם

האם לדעת הרמב"ם בשביל לקיים תרי"ג מצוות הייב שיהיה משיח? האם כל מי שנלחם באויבי ישראל הוא עושה נגד הרמב"ם???

הרמב"ם בעצמו גם כתב באגרותיו (מאמר קידוש ה') שכל חיוב המצוות אינו תלוי בביאת המשיח, ואנחנו מחוייבים לעשותן, ואם בא המשיח זכינו ואם לא – לא הפסדנו בקיום המצוות. עכ"ד. (ועיין באגרות עובדיה – המקדש בהר ציון פרק י"ח אות ב' שהבאנו את כל לשונו באריכות). ולכאור' הרמב"ם מלמד אותנו שאין דבר כזה בעולם מה שאומרים היום "כשיבוא המשיח נבנה את בית המקדש... נקריב קרבנות..." כי אם לבנות בית המקדש זה מצוה ממילא אנחנו צריכים לעשות אותה בלי שום קשר למשיח, וכי לא נניח תפילין כי אין משיח? ולכן חובה עלינו לקיים את כל המצוות בין אם המשיח הגיע בין אם עדיין לא, וממילא היום הזה לרוץ לדרוש את בנין בית המקדש, אך לצערנו כבר התגלגלו למציאות ואנחנו מעדיפים שאחרים יעשו את העבודה "השחורה" הזאת לומר שצריך לבנות היום את בית המקדש, כדי שלא יאמרו עלי שאני משועמם...

הרמב"ם גם כתב שמלך המשיח הוא ילחם מלחמות ה', עכ"ד. וא"כ השאלה הקשה היא האם אסור לנו להילחם, כי הרי את זה המשיח יעשה? ! למה בזה אין לנו שאלות איך אנחנו נלחמים? למה כאן פשוט בעינינו שצריך להילחם באויבנו, ואולי נאמר להיפך כל מי שנלחם באויבנו עובר על דברי הרמב"ם כי זה התפקיד של המשיח לעשות? ובכלל למה את הכותל המערבי אנחנו כבשנו ומתפללים בו, ודווקא בהר הבית צריך לעשות ההיפך – לתת את הר הבית לאויבנו לעשות בו מעשים בזויים ביותר בבית מקדשינו?

אם נבוא כולנו להר בית ה' לדרוש את בנין בית המקדש נוכל בקרוב לראות תמונה זו, ואם נמשיך להפיל את המצוות על הקב"ה או על כל מיני אנשים שהם יעשו זאת בנתיים אנחנו נמשיך עם הגלות, ורק כשנתחיל לעשות איתערותא דלתתא הקב"ה יעורר איתערותא דלעילא, כיום המציאות מוכיחה שאיתערותא דלתתא זה לעלות להר הבית, והעובדות מדברות בעד עצמן.

המשך בלי"ג בשבוע הבא

"והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והגדהים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקודש בירושלים"

"והיה מידי הדש בחדשו ומידי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר ה'"

את התמונה הזאת ראו הנביאים ברוח קדשם וכך הם אמרו. ולכן מי שעולה להר הבית להשתחוות זוכה גם הוא לקיים את חזון הנביאים, ומי שיש לו ספיקות בהלכה ישאל ויבדוק, אבל בוודאי שאין פג תוקף בדברי הנביאים ח"ו, ואם הם אמרו זאת עכשיו זה התפקיד שלנו לעשות...

בלעם כשרצה לקלל את עם ישראל הדבר היחידי שרמזו לו: תזהר! אתה רוצה לעקור אומה שחוגגת שלשה רגלים. ואיפה בדיוק חוגגים שלשה רגלים? רק בהר הבית במקום המקדש, וככל שאנחנו מתמהמהים ולא חוגגים שם את הג' רגלים אנחנו בסכנה, וכבר ביקש אברהם אבינו הודיעני באיזה זכות יתקיימו בני בארץ ישראל? וענה לו הקב"ה בזכות הקרבנות! (ראה ברש"י בראשית טו). ממילא כל ההצלה שלנו תלויה בזה שנתעורר לדרוש את הקרבת הקרבנות. בלק בנה שבעה מזבחות כדי להלחם בנו-בישראל, ואנחנו אפילו מזבח אחד לא בנינו כדי לעבוד את ה', וכדי שנוכל לנצח את אויבנו?! בפרשה כתוב עלינו: "כי מראש צורים... הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב", הגיע הזמן בהר הבית לא להתחשב באף אחד אלא רק בה' אחד (כי מראש בגימטריא 'על הר המוריה') ולהשיב את השכינה להר בית ה', הגיע הזמן בבין המצרים לא רק להשתתף בצער השכינה אלא לתת לה יד, בבחינת "תנו יד לה' ובואו למקדשו".

בכל שבוע יש אפשרות להצטרף לנסיעה להר בית ה' (בזריזות) לאחר טבילה במקווה.

למעוניינים מנתיבות: 054-8406387

למעוניינים מבני ברק: 055-6764266